

UTDRAG
ur kapitlet
VÄGEN
i
BOKEN OM DEN LEVANDE GUDEN
av
Bô Yin Râ

Mer information om boken finns på:

<http://www.boyinra-stiftelsen.se>

Vägen

Alla stora ting fordrar mod och tro! —

Innan du hängt ”på korset” kan du inte ”uppstå”! — —

Innan du tror, kan det ”lysande molnet” inte leda dig genom det ”uttorkade” havet!

Du har mycket att övervinna i dig själv, och ännu mer måste du lära dig att övervinna, om du vill skrida framåt på din väg. . .

Havet skall hota att uppsluka dig och öknen skall inte ge dig någon näring — ändå får du *inte ett ögonblick stanna i tvekan och tvivel* så snart du en gång beträtt denna väg *till dig själv och till din Gud i dig.* —

Hur *svårt* det är kommer du att se först när du är inne på denna väg!

Men var inte rädd!

Du är *inte ensam* på denna väg . . .

Alla de *ledsagar* dig, som *före* dig har vandrat denna väg!

Även de måste en gång gå rakt *igenom* alla faror!

Inte för någon av dem var vägen *lättare* än för dig!

Men nu har de kommit in i det "förlovade landet" . . .

Nu har de nått mödornas *mål*, och från "heliga berg" sänder de dig *hjälp* och *kraft*. — — —

Ifrån *dem*, som likt solar strålar i sin Guds högsta ljus, som *gudalika*, såsom en enhet, *en alla solars sol*, upplyser alla solar och alla världar — ända ned till dem, som i *andlig form* lever här på jorden, och slutligen till dem, som här *ännu bär jordedjurets dräkt* — flyter genom alla vidder en ström av *det substantiella andeljuset* och enar dem som uppfylls av detta ljus till en upphöjd gemensamhet. — —

På denna "himlasteges" *lägsta* trappsteg, som är närmast dig, står *de hjälpare*, som *kan* erbjuda dig sin hand till hjälp, om du *vill* ha deras hjälp . . .

De lämnar *aldrig den ensam*, som strävar att genom fasans natt bana sig väg till det fridfulla, tysta, höga tempel, i vilket *hans Gud kan "födas" i honom själv* — *ur ljus till ljus*. —

De sänder *inte alls* sin hjälp *utifrån*, ty *djupt i ditt innersta* är de *förenade* med dig så snart du modigt beträder din väg — samma väg som *var och en*, som funnit *sin Gud*, en gång måst genomvandra, och vilken också de, som nu vill hjälpa dig, en gång måste gå, fastän de genom årtusenden beretts till klaraste andliga uppfattningsförmåga.

Den som *inte tillhör deras krets*, *kan* inte hjälpa dig, även om han skulle kunna verka under över under . . .

Många falska lärare kommer att korsa din väg — ”lärare”, som *själva* är i *starkt behov av undervisning* — och många stolta talare kommer att skryta för dig med sitt ”*vetande*”.

Du kommer att möta många självrättfärdiga ”*heliga*”, som förtärs av *fåfänga* och anser det vara en *ädel gärning* att *vilseleda* andra till sin ”helighet” och självpåtagna ”värdighet”.

Underliga ”*präster*” kommer att skrämma dig, ty de bländar den som närmar sig dem genom brokiga, skimrande och hemska tecken, som de själva i sin förvirrning fäst vid sin ”trollkappa” med oäkta guld . . .

Om du bara *en enda gång* gör avkall på försiktigheten, kan du mycket lätt fastna i *många slags dolda snaror*, och ytterst sällan kommer en, som *blivit fångad*, senare oskadd ut ur dessa fågelfångarsnaror . . .

Endast *ständig vaksamhet* kan *skydda* dig mot faran!

Var på din *vakt* gentemot alla dem, som tror sin föregivna "gudsvishet" vara möjlig att lära in och förvärva liksom *kunskap om tingen här på jorden!*

Var på din *vakt* gentemot alla, som vill bedåra ditt sinne med "*undergörande krafter*"!

Det finns också i denna skenbart "upplysta" tid många ting, som kan synas helt "*underbara*", och det finns sannerligen verkligt undergörande krafter djupt förborgade i människan, men — *aldrig kan evighetens ande sätta sig själv i fråga så, att den skulle försöka "bevisa" sig genom "under"* . . .

Om *underbara krafter* verkligen visar sig hos en människa, så är detta bara ett bevis för att dessa krafter *existerar* — men *aldrig* ett bevis för att denna människa är i stånd att "*andas medvetet*" i det andliga och ge ett *tillförlitligt vittnesbörd* om den *sanning*, som är grundad i *verkligheten!* — —

Ett sådant vittnesbörd låter sig bara prövas genom det *insiktens "under"*, som det framkallar *i själen*, och inget får gälla som *sanning* för dig, som inte *finner bekräftelse i ditt allra innersta*, så snart du *uppfyllt den förutsättning*, som *berättigar* dig till att uppnå denna bekräftelse. — —

Var också på din *vakt* mot den dårskap, som tror att det är möjligt att *äta sig till* och *anda sig in* i "högre andlighet" genom *särskild näring* eller något slags *fakirpraxis!*

De, som lyser av det ljus som genomlyser världarna, kommer då sannerligen *aldrig* att tillråda *sådana* medel!

De kommer heller *aldrig* att fordra att du *isolerar* dig från dina *medmänniskor* för att hänge dig åt *hemliga, sinnesbedårande ceremonier* eller *mysteriösa bruk!*

De kommer aldrig att förläna dig "*hemliga grader*", sällsamma *titlar* eller "*värdigheter*", som blott skulle nära din *fåfänga* och skapa ett *löjligt högmod* inom dig . . .

Blott det, som blivit *verklighet* inom dig, eftersom du själv *utverkat* det, har *betydelse* inför deras ögon och är det som för dem är *avgörande* för din "*grad*"! —

Du kommer inte heller att finna dem *på talartribuner* med skådespelargester och inte *på torgen* inför stora folkmassor. —

De kommer tvärtom bara att ge dig hjälp i ord som du kan *begrunda i stillhet* — oförvillad av försåtliga talarkonster . . .

De kommer att hjälpa dig *genom verkan i det inre* och kommer aldrig att försöka *visa sig!*

Det är *inte nödvändigt* att du *känner igen* dem, om du skulle möta dem!

Det är *inte nödvändigt* att du finner dem *i jordisk klädnad!*

De finner *dig* och kan *hjälpa* dig även om du inte anar vilka hjälparna är!

De verkar sannerligen med *andra* medel än de fåfänga då-

rar, som försöker locka sina anhängare med hemlighetsfulla gester och innehållslöst oratoriskt tal. —

De kommer heller *aldrig* att begära eller vänta någon *tribut* för sin undervisning och ledning, och de *skulle hellre dela sin sista slant med dig än ta ett enda öre av dig för hjälpen.*

Vad de har att ge av det *andliga* är *andligt gods*, och ingen av dem, som *kan* ge det, skulle någonsin vilja ta *jordisk valuta* i utbyte mot detta . . .

Bara det "*arbete*" som krävs för att den *jordiska kroppen* skall *hållas vid liv* har rätt att fordra jordiska motvärden.

Den som har ögon att se med och öron att höra med bör akta sig för bedragare och falska ledare!

Det är lätt att känna igen dem!

De av Urljuset Lysande är emellertid *svårare* att finna.

Du kommer knappast att upptäcka dem bland andra människor i jordisk klädnad, och *inga speciella särdrag* förråder dem, ty de älskar att vara *stilla* och *fördolda* . . .

Är de tvungna att leva *i den larmande världen*, så kan de förvisso inte särskiljas från alla andra redliga människor som är verksamma där!

Väl den, som litar på dem! — —

Men nu, o sökande, skall vi *tillsammans* gå in i stillheten, och jag skall visa dig "*vägens*" början!

Samla dig och lyssna på mig, då du nu säkert är beredd att med vaket sinne förstå det som jag vidare har att säga!

Först, o sökande, måste du *glömma* mycket! — —

Man har givit dig *en felaktig föreställning* om "*Gud*" och förkvävde på så sätt med en innehållslös lära det *frö*, ur vilket i din själs djupaste heliga vatten "*lotusblomman*" en gång skulle utvecklas, i vilken *Ljuset* som *evigt* skall upplysa dig kan "*föd*as" . . .

"*Anden som svävade över vattnen*" uppfyller den oändliga rymden, men du kan inte närma dig den *på annat sätt* än — i dig själv! — — —

Blott om anden gestaltar sig i dig ur ljus till ljus — såsom *din Gud* — skall du få kännedom om dess stilla verkande. —

De som vill utröna *dess oändlighet* far helt vilse . . .

De är förmättna att tro att de *närmar sig Den*, som *inte ens alla världsrymder kan innesluta*, och anar inte, att de skapat en *vrångbild*, som nu *behärskar dem*. —

Vi vill nu på nytt sänka ned fröet till denna eviga "*lotusblomma*" i dig . . .

Kanhända — kommer den nu att finna näring i dina krafter! —

När blomman väl är *utvecklad* skall *anden*, som *avlande sig ur sig själv, lever av sig själv*, sänka sig ned i dig och "*födas*" i dig såsom *din Gud* — — såsom *din i dig levande Gud!* — — —

Dessförinnan vet du inte något om "*Gud*"!

Tro inte dem, som berättar om *sina drömmars Gud*: — om en Gud som man kan finna i hetsande *extas!* —

Det, som man kan finna på så sätt, är blott den inre världens "*fata morgana*"!

Du känner ännu ej den *riкеdom* som din *själs* vidder omfattar! —

Här finns "*krafter*" och "*makter*" som du skulle *tillbedja* liksom profeten framför den brinnande busken, om jag kunde synliggöra dem för dig. — — —

Din själ är *en omätlig ocean*, och ännu har ingen utforskat *dess djup*, inte heller *undren i själskrafternas hav!* — —

Du tänker på din själ som *ett ljus hölje* och tror att det bara är *du själv* som finns i det . . .

Men din själ är *som ett hav av myriader med latent makt uppfyllda havsdroppar* — eller *som ett levande moln, bildat av myriader kraftuppfyllda väsen* — och du skall bli alla dessa väsens *herre och mästare*. — —

När de inte längre ser dig som en *säker härskare* kommer du att bedövas av deras oroande kraft och bli *deras slav*. —

De *måste tjäna dig*, när du har *betvingat* dem — men de kommer ständigt att *göra narr av dig* genom sällsamma gyckelspel, om du *böjer dig för dem* i falsk ödmjukhet.

De behöver *en stark vilja* att *enas* under . . .

Innan du *enat* dem *i en vilja* kommer du aldrig att i din själ finna *den ro*, som allena kan framkalla den heliga "lotusblommans" fulla *blomning*. — —

Innan dess kommer du inte heller att genom din själs krafter få kännedom om det stilla *andliga riket*, som du blott genom dina *i viljan* enade själskrafter kan *urskilja* och *förnimma* — ja, stundom till och med *se* och *höra* — eftersom det lever genom *samma krafter inom dig* som *överallt* . . .

Förr skall du inte heller få *något säkert tecken från den*, som *från det andliga* leder dig — förr inte heller *förnimma* de höga andliga ledarna, de av *Urljuset Lysande* . . .

Eftersträva därför, o sökande, att framför allt grundlägga en fast, klar vilja till dig själv!

Du måste bejaka dig själv, om du i anden vill bli bejakad genom anden!

Du finner dig, och i dig din Gud, endast i ditt "jag"! — — —

Sträva full av glädje och i lugn och stillhet efter att inom dig själv hävda dig i fullkomlig ro, och vänd bort din blick från alla inre bilder, som ditt upprörda, ännu ej enade sinne eventuellt kan visa dig!

Du måste i glädje och full av förtröstan först helt komma till dig själv!

Innan du rundat av dig själv och avgränsat dig åt alla håll — liksom ett hav som begränsat sig själv — liksom ett moln som förtätas — skall du förgäves försöka behärska din själ, ty din själs krafter överlämnar sig bara till den, som verkligen är värdig deras vördnad . . .

Men tro inte, att du en gång kan uppnå detta mål, om du ständigt är overksam och bara bibehåller ett yttre lugn!

Du måste som människa i yttervärlden, i vilken du nu en gång blivit född, sträva efter att verka dag efter dag, liksom hela den yttre naturen ständigt verkar och hela tiden bildar nya former, om du vill lära dig att stålsätta viljan så, att din själs krafter kan lyda den! — —